Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 2131/93
av den 28 juli 1993
om förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan

(EGT L 191, 31.7.1993, s. 76)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EG) nr 120/94 av den 25 januari 1994	L 21	1	26.1.1994
►**M2**	Kommissionens förordning (EG) nr 2193/96 av den 15 november 1996	L 293	1	16.11.1996
►**M3**	Kommissionens förordning (EG) nr 39/1999 av den 8 januari 1999	L 5	64	9.1.1999
►**M4**	Kommissionens förordning (EG) nr 1630/2000 av den 25 juli 2000	L 187	24	26.7.2000

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EGT L 292, 9.11.2001, s. 64 (2131/93)

Anm.: I denna konsoliderade utgåva förekommer hänvisningar till den europeiska omräkningsenheten och/eller ecun. Från och med den 1 januari 1999 skall båda benämningarna förstås som hänvisningar till euron — rådets förordning (EEG) nr 3308/80 (EGT L 345, 20.12.1980, s. 1) och rådets förordning (EG) nr 1103/97 (EGT L 162, 19.6.1997, s. 1).

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 2131/93

av den 28 juli 1993

om förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorgan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ([1]) särskilt artikel 5 i denna, och

med beaktande av följande:

Spannmål får köpas upp av interventionsorgan antingen som en obligatorisk interventionsåtgärd i enlighet med artikel 4 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller som en särskild interventionsåtgärd i enlighet med artikel 6 i nämnda förordning.

Spannmål som innehas av interventionsorgan måste säljas på sådant sätt att köpare inom gemenskapen behandlas lika. Detta mål kan i princip uppnås genom anbudsförfarande. Emellertid måste det i vissa fall vara möjligt att använda andra försäljningsmetoder.

För att säkerställa att alla berörda parter inom gemenskapen behandlas lika, måste meddelanden om anbudsinfordran offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*, och rimlig tid måste förlöpa mellan sådant offentliggörande och den först infallande sista anbudsdagen. För kvantiteter som understiger 2 000ton är det emellertid inte nödvändigt med sådant offentliggörande.

Försäljning på den inre marknaden måste ske till priser som inte medför störningar på marknaden. Detta mål kan uppnås om försäljningspriset motsvarar priset på den lokala marknaden, med hänsyn till den kvalitet som bjuds ut genom anbudsinfordran, utan att underskrida en given nivå i förhållande till interventionspriset. I vissa fall är det inte förenligt med en sund reglering av marknaden eller av interventionssystemet att upprätthålla en sådan prisnivå, och detta kan leda till att den gemensamma organisationen av marknaden störs. Följaktligen bör bestämmelser antas om att avyttring av interventionslager i sådana fall får ske till särskilda priser.

Det kan dessutom vara förenat med särskilda svårigheter att på marknaden göra inköp av spannmål som är särskilt lämpade för vissa användningsområden. Följaktligen bör bestämmelser antas som underlättar tillförseln från interventionslager till denna marknad. Det är emellertid nödvändigt att begränsa sådana möjligheter till undantagsfall.

Försäljning av spannmål för export måste ske till priser som i varje enskilt fall fastställs mot bakgrund av de aktuella marknadstrenderna och marknadskraven. Sådan försäljning får emellertid inte leda till snedvridningar till nackdel för exporten från den öppna marknaden. Kommissionen bör därför fastställa ett lägsta försäljningspris på grundval av de ingivna anbuden.

Kommissionen fastställer det lägsta försäljningspriset mot bakgrund av alla relevanta uppgifter som är tillgängliga den dag då anbuden inges. För att förhindra spekulation och för att säkerställa identiska villkor för alla berörda i anbudsförfarandet, skall en ansökan om förutfastställelse av exportbidraget bifogas samtliga anbud.

Anbud på olika partier är jämförbara med varandra endast om de avser spannmål för vilket samma villkor gäller. Spannmål för vilket anbud infordras lagras på olika orter. Större jämförbarhet kan säkerställas genom att den anbudsgivare vars anbud har antagits får ersättning för de

([1]) EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21.

▼B

lägsta transportkostnaderna från den aktuella lagringsorten till utförselorten. Av budgetskäl kan sådan ersättning endast utbetalas med avseende på den utförselort som kan nås till lägsta kostnad. Denna ort skall fastställas med hänsyn till dess tekniska resurser för export av spannmål.

Ett anbudsförfarande kan endast fungera korrekt om de berörda parterna inger seriösa anbud. Detta mål kan uppnås genom krav på att en säkerhet ställs, vilken frisläpps vid betalning av försäljningspriset inom den angivna tidsgränsen.

Vid infordran av anbud avseende spannmål för export är det nödvändigt att säkerställa att spannmålen inte återförs till gemenskapens marknad. Det finns risk för att detta sker om försäljningspriset ligger under det lägsta pris som skall gälla vid försäljning på den inre marknaden. Bestämmelser bör därför antas om att en andra säkerhet skall ställas i sådana fall, vilken säkerhet måste motsvara skillnaden mellan försäljningspriset och nämnda lägsta pris. Följaktligen får denna säkerhet frisläppas endast om den anbudsgivare vars anbud har antagits, och som avser att exportera spannmålen, framlägger det bevis som avses i artikel 18 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter [1], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1708/93 [2].

För att säkerställa att interventionslager avyttras snabbt och på ett sätt som i största möjliga mån överensstämmer med handelspraxis, bör en viss tidsgräns införas med avseende på de rättigheter och skyldigheter som följer av köpekontraktet.

Kommissionens förordning (EEG) nr 1836/82 av den 7 juli 1982 om förfarandet vid och villkoren för avyttring av spannmål som innehas av interventionsorgan [3], senast ändrad genom förordning (EEG) nr 966/93 [4], har ändrats vid ett flertal tillfällen. För tydlighetens skull bör den ersättas.

Det är nödvändigt att all försäljning som äger rum under regleringsåret 1993/94 behandlas på samma sätt.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Spannmål som köpts upp av interventionsorganen i enlighet med artikel 4 i förordning (EEG) 1766/92 skall bjudas ut till försäljning genom anbudsinfordran eller, vid försäljning på gemenskapsmarknaden, genom offentlig auktion.

2. I denna förordning avses med uttrycket ”anbudsinfordran”en försäljning där intresserade parter konkurrerar genom att lämna anbud som svar på en anbudsinfordran och där kontraktet tilldelas den person som lämnar det fördelaktigaste budet i enlighet med denna förordning.

[1] EGT nr L 351, 14.12.1987, s. 1.
[2] EGT nr L 159, 1.7.1993, s. 77.
[3] EGT nr L 202, 9.7.1982, s. 23.
[4] EGT nr L 98, 24.4.1993, s. 25.

▼B

AVDELNING I

Försäljning på gemenskapsmarknaden

Artikel 2

1. Beslut om utfärdande av anbudsinfordran skall fattas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92. Vid ett sådant beslut skall följande fastställas:

a) De kvantiteter som skall bjudas ut till försäljning.

b) Den sista anbudsdagen, när det gäller en enskild anbudsinfordran, och, när det gäller en stående anbudsinfordran, den först och den sist infallande sista anbudsdagen.

Sådant beslut som avses i första stycket skall meddelas alla berörda parter genom offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

En period om minst åtta dagar skall förlöpa mellan dagen för sådant offentliggörande och den först infallande sista anbudsdagen.

2. Punkt 1 skall inte gälla om anbudsinfordran omfattar kvantiteter som understiger 2 000 ton.

Artikel 3

1. Interventionsorganen skall utarbeta ett meddelande om anbudsinfordran i enlighet med bestämmelserna i artikel 12 och skall offentliggöra detta, bland annat genom att anslå det vid sitt huvudkontor. Om anbudsinfordran är stående, skall i meddelandet anges den sista anbudsdagen för varje del av anbudsinfordran.

2. I meddelandet om anbudsinfordran skall anges de lägsta kvantiteter som anbud får avse.

Artikel 4

Anbudsinfordran enligt artikel 2 får begränsas vad avser användningsområde och/eller destination.

Artikel 5

1. Vid annan försäljning än sådan försäljning som avses i punkt 3 skall anbudspriset, för att det skall kunna godtas, minst motsvara det marknadspris för samma kvalitet och för en representativ kvantitet som noterats på lagringsortens marknad eller, om sådant pris saknas, priset på den närmaste marknaden med hänsyn tagen till transportkostnaderna. Anbudspriset får inte under några omständigheter vara lägre än det interventionspris som gäller den sista anbudsdagen.

2. Vid tillämpning av punkt 1 skall de interventionspriser som skall beaktas under den tolfte månaden av regleringsåret vara de interventionspriser som gäller under den elfte månaden plus en månatlig höjning.

3. När det gäller försäljning av majs eller sorghum under de första tre månaderna av regleringsåret, och när det gäller försäljning av vete, durumvete, råg eller korn under de två första månaderna av regleringsåret, skall den anbudsgivare vars anbud har antagits offerera ett pris som minst motsvarar det interventionspris som gäller under den elfte månaden av det föregående regleringsåret, plus en månatlig höjning fastställd för nämnda år.

4. Om det under ett regleringsår uppstår störningar i den gemensamma marknadsorganisationens funktion till följd av bland annat svårigheter att sälja spannmål till priser som uppfyller bestämmelserna i punkt 1, får särskilda prisvillkor fastställas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) 1766/92.

Artikel 6

Den berörda medlemsstaten skall, under den andra månaden efter det att anbudstiden löpt ut, underrätta kommissionen om resultatet av

▼B

anbudsförfarandet, varvid bland annat skall anges de genomsnittliga försäljningspriserna och kvantiteterna för de olika partier som sålts.

AVDELNING II

Försäljning för export

Artikel 7

1. Beslut att utfärda en anbudsinfordran skall fattas i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92. Vid sådant beslut skall följande fastställas:

a) De kvantiteter som skall bjudas ut till försäljning.

b) De regioner där kvantiteterna finns i lager.

c) Den sista anbudsdagen, när det gäller en enskild anbudsinfordran, och, när det gäller en stående anbudsinfordran, den först och den sist infallande sista anbudsdagen.

Sådant beslut som avses i första stycket skall meddelas alla berörda parter genom offentliggörande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

En period om minst åtta dagar skall förlöpa mellan dagen för sådant offentliggörande och den först infallande sista anbudsdag som fastställts av medlemsstaten.

2. I det meddelande om anbudsinfordran som avses i artikel 12 skall interventionsorganet för varje parti ange den hamn eller den utförselort som medför de lägsta transportkostnaderna och som har tillräckliga tekniska resurser för att exportera den spannmål som bjuds ut till försäljning.

Den vars anbud antagits skall för de exporterade kvantiteterna få ersättning för de lägsta transportkostnaderna mellan lagringsorten och lastningsplatsen i sådan utförselhamn eller -ort som avses i första stycket. I särskilda fall får beslut fattas, i enlighet med det förfarande som avses i punkt 1, om att transporten får ombesörjas av interventionsorganet på samma villkor.

▼M3

2a. Om en medlemsstat saknar hamn får det emellertid beslutas om att göra undantag från föregående punkt och för de fall då exporten sker från en hamn föreskriva ersättning av de lägsta transportkostnaderna från lagringsorten till den faktiska utförselorten upp till det tak som anges i anbudsinfordran. Enligt denna punkt kan den slovenska hamnen Koper anses som faktisk utförselort.

▼B

3. Vid stående anbudsinfordran skall interventionsorganet fastställa den sista anbudsdagen för varje del av anbudsinfordran.

Artikel 8

1. Anbud

a) får avvisas om de avser partier på under 500 ton,

b) får innehålla uppgift om att de endast gäller angivna kvantiteter,

c) skall betraktas som omfattande spannmål som levereras till men inte lastas av i sådan hamn eller utförselort som avses i artikel 7.2.

2. Utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 13.2 skall anbud vara giltiga endast om de åtföljs av en ansökan om exportlicens tillsammans med en ansökan om förutfastställelse av exportbidraget eller importavgiften för den aktuella destinationen. De länder för vilka exportbidragen eller importavgifterna uppgår till samma belopp skall betraktas som en och samma destination.

▼B

Artikel 9

Trots artikel 21.1 i kommissionens förordning (EEG) 3719/88 [1] skall exportlicenser som utfärdats i enlighet med denna förordning, vid fastställandet av giltighetsperioden betraktas som om de utfärdats den sista anbudsdagen.

Artikel 10

När en anbudsperiod har löpt ut skall den berörda medlemsstaten till kommissionen vidarebefordra en förteckning över anbuden, utan angivande av namn, men i varje enskilt fall med angivande av bland annat den kvantitet, det pris och de pristillägg och prisavdrag som gäller för dessa. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 fastställa det lägsta försäljningspriset eller besluta att inte vidta några åtgärder med avseende på de inkomna anbuden.

Det lägsta försäljningspriset skall fastställas till en nivå som inte inverkar menligt på annan export.

Artikel 11

Om den ansökan om exportlicens som inges av den anbudsgivare vars anbud antagits i enlighet med artikel 8.2 är grundad på artikel 44 i förordning (EEG) nr 3719/88, skall interventionsorganet annullera kontraktet med avseende på de kvantiteter för vilka licensen inte utfärdats i enlighet med nämnda artikel.

AVDELNING III

Allmänna bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 12

Senast åtta dagar före den först infallande sista anbudsdagen skall interventionsorgan offentliggöra ett meddelande om anbudsinfordran vari följande uppgifter anges:

— Kompletterande försäljningsvillkor som är förenliga med bestämmelserna i denna förordning.

— De viktigaste fysiska och tekniska egenskaperna hos de olika partierna som konstaterats vid det tillfälle då de köptes upp av interventionsorganet eller vid senare kontroller.

— Lagringsorter och lagerhållarnas namn och adress.

Sådana meddelanden och eventuella tillägg till dessa skall vidarebefordras till kommissionen före den först infallande sista anbudsdagen.

Artikel 13

▼M4

1. Vid försäljning på gemenskapsmarknaden skall anbud utarbetas på grundval av en spannmålskvalitet som, vid anbud för intervention, inte skulle medföra någon prisjustering.

Om spannmålskvaliteten skiljer sig från den kvalitet som avses i första stycket, skall det antagna anbudspriset justeras med de pristillägg eller prisavdrag som fastställs i enlighet med artiklarna 4 och 5 i förordning (EG) nr 1766/92.

▼B

2. När det gäller försäljning för export skall anbud utarbetas på grundval av den faktiska kvaliteten på det parti som anbudet avser.

3. När det gäller försäljning för export får det fastställas att anbud som grundas på artikel 44 i förordning (EEG) nr 3719/88 inte kan antas.

4. Ett ingivet anbud får inte ändras eller återkallas.

[1] EGT nr L 331, 2.12.1988, s. 1.

▼B

Anbud skall vara giltiga endast om de åtföljs av bevis på att anbudsgivaren har ställt en säkerhet på

— ►C1 5 ecu ◄ per ton, när det gäller försäljning för export,

— 5-10 ecu per ton, vilket belopp skall fastställas av den berörda medlemsstaten, när det gäller försäljning på gemenskapsmarknaden.

Artikel 14

Interventionsorgan skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att göra det möjligt för berörda parter att innan de inger sina anbud bedöma kvaliteten på spannmål som bjuds ut till försäljning.

Artikel 15

Interventionsorgan skall omedelbart underrätta alla anbudsgivare om resultatet av anbudsgivningen. De skall inom tre arbetsdagar från och med nämnda underrättelse per rekommenderat brev eller skriftlig telekommunikation underrätta anbudsgivare vars anbud antagits om tilldelade kontrakt.

Artikel 16

Den vars anbud antagits skall betala spannmålen före uttaget och senast en månad efter den dag då den underrättelse som avses i artikel 15 avsändes. Han skall ansvara för alla risker och lagringskostnader avseende spannmål som inte tagits ut inom betalningsterminen.

Spannmål som omfattas av tilldelade kontrakt och som inte tas ut inom betalningsterminen skall i alla avseenden anses uttagna vid utgången av nämnda termin. Vid försäljning på den inre marknaden skall i sådant fall anbudspriset justeras på grundval av de kvalitativa egenskaper som anges i meddelandet om anbudsinfordran.

Vid försäljning för export skall det pris som skall betalas vara anbudspriset plus en månatlig höjning om uttag sker under månaden efter den månad då kontraktet tilldelades.

Om den anbudsgivare vars anbud antagits inte betalar spannmålen inom den period som avses i första stycket, skall interventionsorganet annullera kontraktet med avseende på de kvantiteter för vilka betalning inte erlagts.

Artikel 17

1. De säkerheter som avses i denna förordning skall ställas i enlighet med avdelning II i kommissionens förordning (EEG) nr 2220/85 ([1]).

2. Den säkerhet som avses i artikel 13.4 skall frisläppas för kvantiteter för vilka följande gäller:

— Kontrakt har inte tilldelats.

— Försäljningspriset har betalats inom den angivna tidsperioden, och, när det gäller försäljning för export och det betalda priset är lägre än det lägsta priset för försäljning på gemenskapsmarknaden i enlighet med artikel 5.1, 5.2 och 5.3, när en säkerhet som täcker skillnaden mellan dessa två priser har ställts.

3. Den säkerhet som avses i punkt 2 andra strecksatsen skall frisläppas för kvantiteter för vilka följande gäller:

— Bevis har framlagts på att varorna har blivit otjänliga som livsmedel eller djurfoder.

▼M1

— det bevis som avses i artikel 18 i förordning (EEG) nr 3665/87 har framlagts. Säkerheten skall emellertid frisläppas då aktören bevisar att en kvantitet på minst 1 500 ton spannmålsprodukter har lämnat gemenskapens tullområde ombord på ett fartyg som lämpar sig för sjötransport. Ett sådant bevis skall utgöras av följande påteckning, bestyrkt av den behöriga myndigheten, på det kontrollexemplar som

([1]) EGT nr L 205, 3.8.1985, s. 5.

▼M1

avses i artikel 6 i förordning (EEG) nr 3665/87, på enhetsdokumentet eller på det nationella dokumentet, vilket bevisar att produkterna har lämnat gemenskapens tullområde:

Exportación de cereales por vía marítima; artículo 17 del Reglamento (CEE) nº 2131/93

Eksport af korn ad søvejen — Artikel 17 i forordning (EØF) nr. 2131/93

Getreideausfuhr auf dem Seeweg — Verordnung (EWG) Nr. 2131/93 Artikel 17

Εξαγωγή οιτηρών δτά θαλάσσης — Αρθρο 17 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93

Export of cereals by sea — Article 17 of Regulation (EEC) No 2131/93

Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CEE) nº 2131/93, article 17

Esportazione di cereali per via marittima — articolo 17 del regolamento (CEE) n. 2131/93

Uitvoer van graan over zee — van Verordening Artikel 17 (EEG) nr. 2131/93,

Exportação de cereais por via marítima — artigo 17: do Regulamento (CEE) n: 2131/93.

▼B

— Licens har inte utfärdats i enlighet med artikel 44 i förordning (EEG) nr 3719/88.

— Kontraktet har annullerats i enlighet med artikel 16 fjärde stycket.

4. Den säkerhet som avses i artikel 13.4 skall vara förverkad för kvantiteter för vilka följande gäller:

— Den säkerhet som avses i artikel 44.6 andra stycket i förordning (EEG) nr 3719/88 har förverkats.

— Betalning inte har erlagts inom den period som anges i artikel 16 i denna förordning, med undantag för fall av force majeure.

5. Med undantag för fall av force majeure, skall den säkerhet som avses i punkt 2 andra strecksatsen vara förverkad med avseende på kvantiteter för vilka det bevis som avses i punkt 3 andra strecksatsen inte har framlagts inom den period som avses i artikel 47 i förordning (EEG) nr 3665/87.

▼M2

Artikel 17a

Om

— det exportbidrag som gäller den dag då anbuden lämnas in endast är differentierat mellan Schweiz och Liechtenstein å den ena sidan och bestämmelseorten ”övriga tredje länder” å den andra, eller

— anbudsgivaren har förutfastställt ett annat lägsta bidrag enligt rättspraxis än det som gäller för Schweiz och Liechtenstein,

skall, trots vad som sägs i artikel 18 i förordning (EEG) nr 3665/87, bevis på tullformaliteternas fullgörande för frisläppande för konsumtion inte krävas för utbetalning av exportbidrag, om aktören kan bevisa att en kvantitet på minst 1 500 ton spannmålsprodukter har lämnat gemenskapens tullområde på ett fartyg som lämpar sig för sjötransport.

Sådant bevis skall framläggas genom att nedanstående uppgift införs, och intygas av den behöriga myndigheten, på det kontrollexemplar som avses i artikel 6 i förordning (EEG) nr 3665/87, på det enhetsdokument eller nationella dokument som utgör bevis på att varorna har lämnat gemenskapens tullområde:

Exportación de cereales por vía marítima; artículo 17 *bis* del Reglamento (CEE) nº 2131/93

Eksport af korn ad søvejen — Artikel 17a i forordning (EØF) nr. 2131/93

▼**M2**

Ausfuhr von Getreide auf dem Seeweg — Verordnung (EWG) Nr. 2131/93 Artikel 17a

Η εξαγωγή των σιτηρών διά θαλασσίας οδού — Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2131/93, άρθρο 17 α

Export of cereals by sea — Article 17a of Regulation (EEC) No 2131/93

Exportation de céréales par voie maritime — Règlement (CEE) nº 2131/93, article 17 bis

Esportazione di cereali per via marittima — Regolamento (CEE) n. 2131/93, articolo 17 bis

Uitvoer van graan over zee — Verordening (EEG) nr. 2131/93, artikel 17 bis

Exportação de cereais por via marítima — Artigo 17.ºA, Regulamento (CEE) n.º 2131/93

Viljan vienti meriteitse — Asetus (ETY) N:o 2131/93 17a artikla

Export av spanmål sjövägen — artikel 17a i förordning (EEG) nr 2131/93

▼**B**

Artikel 18

Förordning (EEG) nr 1836/82 skall upphöra att gälla.

Hänvisningar till nämnda förordning skall tolkas som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 19

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 1993.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.